

Konventionen indeholder en række overordnede principper for behandlingen af dyrene, bl.a. i relation til husning, fodring, vanding, pasning, bevægelsesfrihed, belysning, temperaturer, tilsyn mv. Alle disse faktorer skal opfylde dyrenes fysiologiske og etologiske behov i overensstemmelse med anerkendte praktiske og videnskabelige erfaringer. Konventionen er gennemført i dansk ret ved dyreværnsloven.

I medfør af konventionen er der nedsat en stående komité med repræsentanter fra de kontraherende stater. Komitéen har ansvaret for at udarbejde og vedtage anbefalinger (rekommandationer) til de kontraherende stater om de nærmere bestemmelser til gennemførelse af principperne i konventionen. Disse rekommandationer indeholder således mere detaljerede krav til opdræt af de forskellige arter landbrugsdyr, og de skal være baseret på videnskabelige erfaringer med de pågældende dyrearter.

Den stående komité har den 28. november 1995 vedtaget en rekommandation om tamfjerkræ (Gallus gallus). Rekommandationen fastsætter forskellige anbefalinger og krav til hold af tamfjerkræ af arten Gallus gallus.

De kontraherende stater - herunder Danmark og de øvrige EU-lande - er ifølge konventionens artikel 9, stk. 3, forpligtede til at gennemføre rekommandationen inden 6 måneder efter vedtagelsen, det vil sige inden den 28. maj 1996. Gennemførelsen behøver dog ikke at ske ved fastsættelse af nærmere regler, hvis hold af dyrene i den kontraherende stat i praksis allerede opfylder kravene i rekommandationen.

En række af rekommandationens anbefalinger må antages at være omfattet af de generelle regler om hold af dyr i dyreværnsloven eller være indeholdt i Justitsministeriets bekendtgørelse om mindstekrav til beskyttelse af landbrugsdyr. Herudover har det hidtil været antaget, at rekommandationens krav i praksis efterleves i Danmark, hvorfor der ikke har været behov for at fastsætte nærmere regler til gennemførelse af rekommandationen.

3. Lovforslagets baggrund

Det fremgår af dyreværnslovens § 4, stk. 1, at justitsministeren kan fastsætte regler om dyrs opholdsarealer og opholdsrum og om inventaret heri. Efter § 4, stk. 2, kan regler vedrørende dyr i landbruget, der ikke beror på en forpligtelse af international karakter, alene fastsættes efter stk. 1, når reglerne er af mindre indgribende betydning.

Dette lovforslag beror ikke på en international forpligtelse, og forslaget indeholder enkelte bestemmelser af mere indgribende betydning. Det skønnes der-

for ikke muligt inden for rammerne af den givne bemyndigelsesbestemmelse i dyreværnslovens § 4, stk. 1, jf. stk. 2, at fastsætte de foreslåede regler om hold af slagtekyllinger administrativt. Desuden indeholder lovforslaget regler, der ikke direkte vedrører opholdsarealer og inventar mv.

Uagtet at dette lovforslag - ligesom dyreværnsloven - indeholder en række bemyndigelsesbestemmelser, er de væsentligste regler medtaget i lovforslaget, og det er således kun de mindre indgribende og teknisk detaljerede krav, der forudsættes gennemført administrativt, jf. det i bilaget optrykte udkast til bekendtgørelse om hold af slagtekyllinger og rugæggsproduktion.

3.1. Det Dyreetiske Råds udtalelse vedrørende slagtefjerkræ

Det Dyreetiske Råd afgav i februar 1995 en udtalelse vedrørende slagtefjerkræ, hvori rådet blandt andet udtaler sig om opdræt af slagtekyllinger.

Rådet udtalte blandt andet, at:

»Produktion af slagtefjerkræ har i tiden siden 2. verdenskrig været inde i en rivende udvikling, hvor det er lykkedes at gøre produktionen stadigt mere rationel og effektiv. I denne udvikling har der ikke - eller kun i meget begrænset omfang - været fokuseret på dyrenes velfærd. (...) moderne produktion af slagtefjerkræ [sker] på måder, som i forskellig grad tilsidestætter dyrenes behov og medfører smerte, angst, frustration og anden lidelse.« (side 27)

På den baggrund anbefaler rådet blandt andet:

»(...) at tage udgangspunkt i de problemer, som truer dyrenes velfærd, f.eks. avlsmateriale med disposition for benproblemer og fugtig strøelse. I stedet for at sige, at dyrene skal have opfyldt bestemte arealkrav, bør man snarere forlange, at den daggamle kyllings genetiske egenskaber er i orden, og at kyllingerne opdrættes på en strøelsesmåde, som gennem hele opdrætsforløbet har en tør og løs overflade. (...)

Det Dyreetiske Råd foreslår, at der opstilles en liste over forhold, som skal være i orden, for at kyllingerne kan siges at få tilgodeset deres velfærd. Kan en producent dokumentere, at forholdene er i orden, og at kyllingerne derfor ikke udsættes for problemer, som truer deres velfærd, så kan produktionen anses for at være etisk acceptabel.« (side 20 f.)

3.2. Regeringens fødevarepolitiske redegørelse

I sin fødevarepolitiske redegørelse fra januar 1998 tilkendegav regeringen, at der i særdeleshed inden for den moderne svine- og fjerkræproduktion kan være grundlag for at tilvejebringe nye regler, hvor der i hø-